

TELEGRAFUL ROMANU.

Nº 97. ANULU XX.

Sabiu, in 315 Decembrie 1872.

Telegrafu ese de două ori pre sepmâna: Duminec'a si Joi'a. — Prenume-
ratimea se face in Sabiu la espeditur'a
foiei pre afara la c. r. poste cu bani
gat'a prin scrisori francate, adresate către
espeditura. Pretiul prenumeratiunei pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei s. pentru
provincie din Monarchia pre unu anu 8 fl.
iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. si tieri straine pre anu 12 $\frac{1}{2}$ anu 6 fl.
Inseratele se platescu pentru întâi'a
ora cu 7 cr. sirula, pentru a dou'a ora cu
5 $\frac{1}{2}$ cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 $\frac{1}{2}$
cr. v. a.

Diu'a onomastica a Escolentiei Sele Prea sântitului Archiepiscopu si Metropolitu Andrei.

Sabiu, 30 Novembre.

Impartesindu cetitorilor nostri in orulu trecutu
pre scurtu festivitatea acestei dile din preser'a si
diu'a de astadi, revenim, conformu promissiunei ce
am facutu, că sa espunem unele detaiuri intere-
sante si demne de a fi cunoscute mai departe de
periferia cetăției in carea s'a petrecutu.

Dupa serviciulu ddeiescu de sér'a (in'29 Nov.) la
care a luatu parte cu P. Archimandritu si Vicariu Ar-
chiepescu Nicolau Popescu in frunte membri preoti
ai Consistoriului archidiecesanu, corpulu profesorale, intelectuali no-
stra din locu, comercianti si cetatieni se intrunira
spre a merge in corpore la Escolent'a Sea Pre-
sântitutu P. Archiepiscopu si Metropolitu si felici-
tandu-pre acesta de a-si depune omagiele fiiesci
inaintea preaiubitului Parinte susțescu. Spre ma-
rea bucuria a tutroru Escel. Sea avu bun'a voin-
tia a primi acestu fiiescu semnu de iubire, pre lângă
tota slarea sanetăției sele inca nu pre deplinu re-
staurata. Cuvintele conducatorinu P. Archiman-
dritu N. Popescu, prin cari au datu espressiune
simtiemintelor de omagiu fiiescu si de o felicitare
fiiasca in acesta di solemnă au fostu unu echo esitu
din inimile tutroru.

Si cantările corali, solo, cuventările si decla-
matiunile fura primite cu caldură aplaudări, căci
ele in adeveru au fostu intocmiti si esecutate asiā
încătu au potutu si decore pentru o di festiva. Cătu
pentru cuventările ne vomu adoperă a le face prin
foisiōr'a nōstra cunoscute si acelu publicu, carele
n'a potutu luă parte dimpreuna cu noi la solemn-
itatea din preser'a dilei onomastice a Archipastorio-
lu uostu. Dupa finirea productiunei, cu multiam-

rea in inimi, oglindata pre fetile tutroru, ne des-
partirâmu gratulando-ne reciprocu pentru ca ne-a in-
vrednicit u Dumnedieu a serbă si in anul acesta
diu'a acést'a dorita pentru fia-care român bine-
simitoriu

Astadi de temporiu biseric'a din cetate eră
plina de uno publicu frumosu si numerosu. Cá si
in preser'a se celebră acum st'a liturgia, se celira
rugaciuni din genunchi pentru fericita si indelung'a
viția a Présântitului Parinte Archieppu si Metro-
politu Andrei.

Dupa st'a liturgia membrii Ven. Consistoriu
archidiecesanu, corpulu profesorale, intelectuali no-
stra din locu, comercianti si cetatieni se intrunira
spre a merge in corpore la Escolent'a Sea Pre-
sântitutu P. Archiepiscopu si Metropolitu si felici-
tandu-pre acesta de a-si depune omagiele fiiesci
inaintea preaiubitului Parinte susțescu. Spre ma-
rea bucuria a tutroru Escel. Sea avu bun'a voin-
tia a primi acestu fiiescu semnu de iubire, pre lângă
tota slarea sanetăției sele inca nu pre deplinu re-
staurata. Cuvintele conducatorinu P. Archiman-
dritu N. Popescu, prin cari au datu espressiune
simtiemintelor de omagiu fiiescu si de o felicitare
fiiasca in acesta di solemnă au fostu unu echo esitu
din inimile tutroru.

Escolent'a Sea miscatu, in cuvinte de uno ade-
verato parinte susțescu, pline de invetiatura, a
respunsu multiamindu mai intâi lui Ddieu, căci acum
dupa doi ani ierasi i su cu potintia, că nu numai
cu susțescu dara si cu trupulu sa se véda in
mijlocul filoru sei susțesci si postindu la toti in
genere si in specie totu binele importasi binecu-
ventarea Sea Archierescă.

Cu acést'a se fini festivitatea, carea sa dea celu
Atotupoternicu sa o serbâmu cu bucuria la multi,
multi si fericiti ani!

ru remanendu-i numai lumin'a, că o aurora la
apunerea soarelui. Totu cē a remas din gloria gre-
cilor si a romanilor antici este acea aurora, carea
ne aduce aminte, ca ei au stralucit odata intre
alte popore, dara au stralucit si au apus. Totu
ce ne-a remas dela densii este cuventulu, este ma-
rele loru spiritu, carele va fi pentru tôte vîcurile
nemoritoriu.

Români de astadi, că popor, au trebuitu si trebuie
sa-si aiba geniul seu. Si care aru si ore acestu
geniu, carele in decursulu atâtoru vîcuri fatale,
in cari atâtea popore venira si perira prin aceste
tieri, lu a condusu prin midilocul tempestelor, l'a
dusu la limanu scapându-lu de perire? Acestu ge-
niu, acestu ângeru custode a fostu si este religiunea,
biserica lui.

Acesta religiune, adeveratu pura, primitiva, a
sustinutu limb'a românlui, vîlia lui, si pre lângă
tota vîregitatea tempurilor si cultur'a lui, intielegu
mai multo cea morale, cultur'a animei, carea este
coron'a cea mai frumosă, ce pote înfrumusetă pre
uno individu, si apoi pre o națiune. Pentru ca cine
nu scie, ca biserica românescă coprinde in sine
limb'a naționale si adeverat'a civilisație, adeverat'a
cultura, ca a costat torrenti de sânge pre Europ'a
esita de sub aripile acestor ingeru aperatori, acestei
biserici primitive.

Tota civilisație, tota cultur'a adeveratu mo-
rale la carea a ajunsu Europ'a prin atâtea sacri-
facie, totu ce are ea bunu si frumosu, a fostu in bise-
ric'a nōstra inca dela inceputul vîietiei sele. Tota
marirea, tôte principiile cele salutare ce le adoptă
lumea asiā numita civilisata, le-au avutu români cu
multe sute de ani inaintea ei, afirmu inca odata
ca le-au avutu, pentru ca au avutu religi-
nea loru, ingerulorloru paditoriu. Acestu săntu
geniu, in tempurile cele grele si amenintătoare in-

Sabiu, 2 Decembrie.

Desbaterea legei pentru capital'a Ungariei si in
specialu §§, prin cari se normedea limb'a desbateri-
loru in municipalitatea acesteia a provocat alarma in
o parte considerabile a pressei nemtiesci de dincozi si
de dincolo de Lait'a. Cá reportatori de fapte intem-
plate noi nu ne vomu pune sa facem sentinta pro
séu contra, pentru dea cum-va se face elementului
germanu din Buda-Pest'a prin §§ legei respective
vre-o nedreptate, acést'a se intempla cu consuma-
mentulu, ba conlucrarea capitalei, respective a re-
presentantilor ei, de alta parte, noi nu gasim in
alte părți pre nemti mai loiali satia cu alte nationali-
tăți. Ceva interesantu este inse a sci cum se es-
primea foile alarmate asupr'a afacerei cestionate. „Fr.
Blit“ din Vien'a intr'unu articulu de fondo dite in
tre altele: „A bona séma credu sbieratorii magiari,
cari nu potu vedé cetatienismulu nemtiescu din Buda
Pest'a, ca au seversit o saptă mare istorica, cându
oprescu acelui cetatienismu a se consultá in limb'a
lui materna in venitoriu despre binele si necasurile
comunei, asia dara si despre alu seu propriu.

Prin unu mandatu dictat de fortia se intielege
ca aru trebui, că dupla capitala sa devina magia-
ra. Acést'a inse nu se va intemplă. Cu cătu va crea-
sce Pest'a mai tare, cu atât'a si fisionomia ei va
deveni mai nemtiesca. Industria nemtiesca si banii
nemtiesci au intemeiatu capital'a Uugariei si in de-
cursulu unui tempu relativu scurtu o au facutu ceea ce
este ea astazi: unu emporiu bogatu de negotiu si
comunicatiune. Si ceea ce se dice despre Pest'a se
pote dice despre celelalte cetăți a le pustelor si
stepelor tierei. Asia e, in intielesulu propriu alu cu-
ventului cetăți nu mai acolo s'au desvoltat, unde
au descalecatu nemti. Asiā suntu: Pojonalu, Raab,
Casiov'a, Temisiōr'a, precându Seghedinulu, Kec-
kemetulu, Dobretienulu, prelunga tôte populatiunea
loru cea considerabile magiare, au remas numai nis-
cate mari si murdarie.“

curagiā pre stramosii nostrii neincetata dicendu-le
cu ev.: „Nu te teme turma mica, ca binu a voit u tatalu
vostru sa dé vóve imperati'a.“

Acést'a este minunea, pre carea multi nu o potu
coprinde, ca noi români, in butolu atâtoru neferi-
ciri, totu formâmu o națiune plina de vîlia, carea
repescă somnulu dulce alo inimicilor ei. Acést'a
este minunea ca noi n'am disparutu cu cele-lalte
popore ce ne copleșira pentru ca scrisu este: „Ui-
tati-ve la némurile cele din inceputu, si vedeti cine
a nadajoutu spre Dlu si s'a rusinatu, séu cine a
petrecuto in fric'a lui si a fostu parasit, séu cine
l'a chiamatu pre elu si a fostu trecutu cu vedere?“
(Iis. f. sir. c. 2 v. 10).

Au fostu tempuri, si inca sîrte dese, si in de-
cursu de sute de ani, cându stramosii nostrii gădui-
mai la desperatiune eschiamau cu Psalmistulu (pr.
79 v. 9—16) „Vi'a din Egiptu ai mutatu, gonit'ai
némurile si o ai rasadit pre ea. Iéta ai facutu
inaintea ei si ai sadit radacinele ei, si au umplutu
pamentul. Acoperitau muntii umbr'a ei, si mladi-
tiele ei cedrii lui Ddieu. Intins'a vitile sele pâna
la mare, si pâna la riuri odraslele sele. Pentru ce
ai surpatu gardulu, si o culegu pre ea toti cei ce
trecu pre cale? O a stricatu pre ea vierulu din pa-
ture, si porculu selbatecu o a pascutu pre ea.
Ddieu'l poterilor intorcete dara si cauta din ceriu
si vedi, si cercetăza vi'a acést'a pre carea o a sa-
ditu drépt'a tea, si o seversiesce pre ea.“ In acele
impregiurări inse ingerulu custode i incuragiā dl-
cendu-le: „Nu te teme turma mica...“

Si cându se parea ca cup'a suferintelor si in
pericolu sa se verse, cându nu mai era nici o spe-
rantia in venitoriu, cându acestu nou Israile — si
plângea necasulu cu cuvintele: „Aduti aminte Dne,
ce s'a facutu nōte, privesce si vedi ocar'a nōstra
mostenirea nōstra s'a mutat la straini, casele nōstre

FOISIORA.

Cuventarea

rostita cu ocasiunea festivitathei din 30 Nov. a. c. in Semini-
nariul nostru archidiecesanu adeca la diu'a onomastica a
Escel. Sele P. Archiep. si Metropolitu Andrei — de Simeonu Popescu cler.
in an. III.

Motto: Nu te teme turma mica, ca binu a voit u tatalu
vostru sa dé vóve imperati'a. Luc'a c. 12 v. 32.

Fia-care poporu, ce a leganato si legana inca
acestu rotogolu, si-a avutu si si are geniul seu,
ângerul seu paditoriu. Fia-care poporu si-a for-
matu acestu ângeru, si-a datu directiune actiunei si
esistentiei sele. Si dupa cum a fostu de bine vi-
merita acesta cale, pre carea sa apuce, dupa cum si-a
alesu pre acestu ângeru conducatoriu: asiā i-a fostu
si viția.

Ici vedemunu poporu, alu căruia ingeru pa-
ditoriu a fostu arm'a, sabia, dara dupa cum este
scrisu: „totu celu ce pôta sabia, de sabia va mori“
(Mat. c. 26. v. 52) — acelu poporu sù mare, sù
poteruicu numai atât'a căto a statu sabia lui neru-
ginita. A ruginitu sabia, a ruginitu si marirea lui,
si amintirea lui s'a stersu dintre cei vii.

Colo vedemunu poporu, alu căruia ingeru pa-
ditoriu a fostu arm'a, sabia, dara dupa cum este
scrisu: „scintia sumetesc, iéra dra-
gostea didesce“ (I Cor. c. 8 v. 1). Dragostea i-a
lipsit u că sa-lu pôta zid, scintia l'a sumetit, arm'a
a ruginitu, bratiele s'au molesit, forția a decadutu,
si cu densa a cadiutu si mater'a: a perit popo-

Cetindu aceste intron'a din cele mai moderate foi nemtiesci, nu ne va prinde mirarea, cându întralele ceteru si amenintări, cari ni aducu aminte ca nemtii nu voru lasă sa crăsca arborii unguresci pâna in ceriu.

Dincolo de Lait'a s'a terminat siedintele diezelor si acum si va incepe senatul imperialu acvitatea sea.

In orulu trecutu si de acum impărtasim in estrasu doue siedintie a le adunarei nationali francesc, despre care se presupunea ca au statoritu defensivu republica. O alegere a unei comisjuni de 30 si o denumire noua de ministru au radicatu ierasi siansele monarchistilor si asta, o criza intre republica si monarchismu iera tiene in agitatiune spirele in Francia. Cum se va termina crisa inca nu se scie. Sa acceptam scirile ce voru veni după acesta.

Sabiu, 27 Nov. 1872.

Intre tota retele, ce ne-au causat noue iniții némului românescu, reulu celu mai mare este importarea nostra a românilor in doue confesjuni, séu mai corectu disu sfasiarea bisericei nostre stramosiesci dreptu-maritòrie; si intre tota succesele, ce au avutu manevrele acelorui inimici combatenti de seculi asupr'a nostra, nici unulu n'a fostu atât de favoritoru satanicului loru planu de a ne umili si strivi, că succesul obtinutu de aici din acesta catastrofa.

Sfasiindu-ne biserică, ne-au sfasiat fortareti a cea săntă si poternica, carea ne-a fostu asilulu si scaparea in tempii grelelor lovitur, ce s'a in-dreptat asupr'a nostra, si in tempii rafinatelor curse intinse noue din launtru si din afară. Sfasiindu-ne biserică, ne-au sfasiat nai'a providentiale, carea a trecutu pre stramosii nostri prin midilocul, vijalielor, furtunelor si chiaru prin midilocul rujnelor lomei trecute, la limanul salvării nationale; ne-au sfasiat sentul, carele ne-a aperat de pri-gonitorii nostri si de sagetile loru veninose, aruncate asupra-ne. Ne-au scosu din pusetiunea nostra sigura si ne-au facut sa ne separam in doue castre, in cari sa ne pôta omili mai cu efectu parte

la cei din afara (Plang. Ierem. c. 5 v. 12), atunci săntulu geniu alu românilor, — ii imbarbată dicendu-le: „Nu te teme turma mica...“

Cându românulu silitu de vandalismu poporeloru se tânguia cîtra celu prea inaltu cu Psalmistula: „Dideule, venit'au nemurile intru mostenirea tea, spurcat'au săntă biserică tea (Ps. 78 v. 1). Impartit'au hainele mele loru si, si pentru camesia mea au aruncat sorti (Ps. 21 v. 10): scola-te D-ne intempina-i pre ei si-i impedeca, măntuesce susfletul meu de celu necuratau (Ps. 16 v. 13) o vîoce misterioasa, vîcea geniului românmului, le dicea prigur'a preotilor: „Nu te teme turma mica...“

Cându poporul român, carele si elu nedejduise in boeri, in fi omenilor, intru cari nu este măntuire (Ps. 145 v. 2) vedu ca Aristocrati'a sea trece in castrele inimicilor lui, devenindu pentru densulu mai inimici decât nimicii lui cei vecchi, dă expresiune dorerei sele dicendu: „Cine va dă din Sionu măntuirea lui Israile?“ (Ps. 13 v. 7), atunci preotimea acestu muru operatoru alu poporului, i insufla speranta dicendu: „Nu te teme turma mica...“

Iéra cîndu anim'a acestui popor se sfesi de dorere, cîndu vedu pre acestu muru poternicu sfematu prin intriga, cîndu vedu ca capulu pastoriilor lui lu parasesce pentru óre-cari interesu inchisite, cîndu se vedu lipsit de egida-i seculara, ca preotimea in parte lu parescese, si lu indemna a-si parasi talismanulu, cîndu acestu popor martiru, vediendu-le aceste tôte, se parea ca se revoltă in contra Creatorei, dându cursu libera dorerei sele prin evintele: „Hranine-vei pre noi cu pâne de lacrami, si ne vei adapă cu lacremi intru mesura?“ (Ps. 89 v. 6), apoi intorcendu-se adaugea: „D-ne cine va locui in locasihu teu, séu cine se va selasilu in muntele celu săntu alu teu?“ (Ps. 14 v. 1), ca s'a umpluto cei intuvecati ai pamentului de casele fóra-de-legilor (Ps. 73 v. 20) atunci partea credincioasa din preotime-i strigă cu potere si incredere dicendu: „Nu te teme turma mica, caci bine a voit uatalu vostru sa dee vóue imperatia;“ pen-tru ca: „aprōpe este Domnulu de cei omili la anima, si pre cei smeriti cu duchulu i va măntui“ (Ps. 33 v. 19); nu teme, caci: ochii Duii spre cei drepti, si urechile lui spre rugaciunea loru (Ps. 33 v. 16): „Diu este luminarea mea si măntuiti-ruia meu, de cine me voi teme? Diu este scuti-

prin atacuri directe, parte prin intrigi si coruptiuni esercitate cu neadormire in contra existintiei noastre nationale.

Nu se tractează la noi mai nici o cestiu politica națională, unde sa nu se simțișca ghimpii acestui separatismu confessiunale, in care ne-au adus si ne tienu peccatele nostre; nu se tractează nici o cestiu economică națională, in carea ie-suitismulu sa nu-si pôta viri ghiarele sele cele fatali; chiaru si in nesuntiele noastre cîtra cultura inca ne tredîmu adese-ori subminati si impedecati de acestu spiritu peccatosu.

Dara nu me voi intinde mai departe, scopulu nostru de asta data nu este că sa vorbim atât de despre cause — fiindu acestea prea bine cunoscute atâtul celor ce voiescu binele si fericirea naționalei noastre, cătu si acelora ce voiescu sa o exploateze si sa rida de retacarea ei, — ci mai vertosu ne este scopulu a vorbi per tangentem despre efectele acelora cause cari ni se arăta si ne lovescu adese ori atât de durerosu.

Celu mai simtibilu si celu mai stricatoriu efectu alu desbinării confessionali, pentru români in general, si pentru biserica nostra ortodoxa in specia, este pedecă ce o intempiamă adese in operatiunile noastre de cultură si soliditate. Placerile si apucaturile iesuitice, cu cari se preocupă si pre cari si le impletescu cu mare zelu unii frati ai nostri, ne strica mai multu, si ne facu sa ne intristăm adese-ori si sa ne vimimă de apucaturile si midi-löele, ce intrebuintează spre a ne paraliză pretindenea.

Că nu cumva on. publicu sa cugete cumca aceste rete suntu numai nescari inchipuri si vorbe scose din ventu, amu avé destule probe, pre cari inse pentru că sa nu mai iritam ranele din trecutu le vomu trece cu vederea, amintindu de asta data numai unele mai recenti:

Incătu privesce impregiurarea ca nu potem introduce o disciplina si o organizatiune mai serioasa in multe parti ale Archidiocesei din cauza speculantilor iesuitici, trecendu preste altele multe nevomu provocă numai la cîte-va. Sa-si aduca aminte numai devotii proselitismului despre scandalurile si

toriulu vietiei mele, de cine me voi infroscia?“ (Ps. 26 v. 1).

Si cîndu facia cu poporul român se imple-ni profeti'a Măntuitorigloji: „Si va dă frate pre frate la moarte, si tata pre fiu, si se voru sculă feiorii asupr'a parintilor, si i voru viade pre ei, si ve-ti fi uriti de toti pentru numele meu (Mat. c. 10 v. 21-2): atunci ángerulu custode, săntulu geniu alu românmului iucuragiá pre românulu persecutat si de ai sei: „Nu te teme turma mica... ca i vostrii si perii capului suntu numerati (Mat. c. 10 v. 20); nu te teme turma mica... de celu ce ucide trupulu, iera susfletulu nu-lu pote, ci temete mai vertosu de celu ce pote sa pierda si trupulu in gheen'a (Mat. c. 10 v. 28).)

Iéra cîndu pericolului nimicirei totale a românmului eră la usia, cîndu sabia celui ce voiá sa perda si susfletulu si trupulu românului — i eră de asupr'a capului: atunci iéta marele Moise, chiamat a scôte pre noulu Israile din robia Egiptului, ea cu toisgulu măntuirei in mân'a sea poternica despiciá marea intunericului, si cu vîcoa sea stentoria, pre carea oile sele o cunosc si se aduna la glasulu lui, striga: „Nu te teme turma mica... caci năpteau a-trecutu, iera din'a s'a apropiat; nu te teme... ci... sa lepedâmu lucrurile intunericului, si sa ne im-bracâmu in arm'a luminei (Pavelu Rom. c. 13 v. 12).)

Sermana martira, sermana națione românesca, erndu ai mai suferit! Fericit u se, celu ce va rabdă pâna in sfersitu, ca acel'a se va măntui (Mat. c. 10 v. 12). Si ieta ca te-ai măntuit!

Istoriculu Bonfiniu dise despre stramosii nostrii: ca se pare a nu se fi loptat atât de tare pentru vietia, cătu pentru limba. — Adeverat! Stramosii nostrii s'a loptat pâna la ultim'a picatura de sângue pentru limba, caci aceea eră in biserică loru, in religiunea loru, dara s'a loptat mai vertosu pentru religiune, caci relig. a contine si contiene in sinula ei limb'a românlui, vietia lui. Elu a sciutu ca pierdiendu religiunea perde limb'a, si apoi unu poporu fără de limba e unu trupu fără de susfletu, unu cadavru fără leu de vietia.

Cine nu cunosc intrigele strainilor de a rapide români religiunea, pentru că sa-i pote desna-tionalisa? Inimicul românilor au vediut bine carea e fortareti a atât de tare, in carea se sustină spiritul naționale, si de aceea i-au atacat cu atât a

intrigele tiesute de densii in giurul Regenului sasescu, cari mai bine se potu vedé din cele publicate in corespondinta in „Tel. Rom.“ nr. 44 din 1/13 iuniu a. c. si cari suntu destul de recente incătu sa le fia potendu tiené si d-lorū in minte.

Mai departe intrigele tiesute in Rip'a de susu pre la an. 1867 prin marele zelosu alu proselitismului Crisianu prot. gr. cat din Regenul sasescu, si respective unélta acestui a preotulu gr. cat. din Dumbrav'a. Si asiā mai departe avemu destole cunoscintie despre atari sapte demne de dispre.

Incătu privesce acea impregiurare ca nici chiaru tinerimea nostra nu poate remané scutita de seducțiuni si corumperi din partea prea desilor amintiti proselitisti, nu amintim mai multu acum decât pre V. Dancea — lasându la o parte pre Timariu si Sbircea, clerici absoluti, si alti tineri de ai nostri castigati prin promisiuni si amagiri inca in gimnasiulu Blasianu — dicu, pre Vas. Dancea, pre carele l'au prisu in cale trecendu prin Blasius in vî'a anului 1867, tocmai atunci, cîndu se reintorcea cîtra casa, din institutulu nostru, că absoluta de teologia; l'au lingusit, si l'au ademanit pâna cîndu bietul omu, slabu de spiritu si de caracteru, s'a inchinat loru, si a trecut la unatia. Sa ne spuna mai departe Sântia Sea Canoniculu Fekeete — Negruiu — cîta ostenela si spese a sacrificatu si sacrificia pentru proselitismu etc. etc.

Sosescu la cea mai prăspeta.

Inca nu suntu doue septembani, de cîndu ne trediremu atacati de D-lorū si aci in sanctuariul Archidiocesei nostra. Aveam adeca unu tineru din categori'a se vede celor slabii la angere, carele absolvase, gimnasiulu in Blasius, si a cărui conduta nefindu ne cunoscuta pâna acumu mai la urma, ajunsese că clericu in institutulu nostru pâna in anulu III. După narationea — i propriu făcuta colegilor sei, densulu in o trecere a sea pre la Mitropoli'a din Blasius atrasu, pre lângă totu renumele sen celu mediocrulacomu mai marilor de acolo, astfelio, éta, ca mai in dilele trecute no aflaremu cu densulu, in urm'a mai multor promisiuni buone si frumosé, ce-i s'a facutu pre acolo — după marturisirea i propria,

inversionare din acésta parte. — Românu inse, in orice impregiurare — si atintea privirea spre biserică, carea totu-deun'a pentru densulu a fostu stelpu de focu, ce a mersu inaintea lui, — a fostu compasulu ce l'a conduso prin midilocul furtunelor... si... ieta-lu la lumina!

Acestu stelpu de focu inse unu tempu indelungat fu invaliduit de o cétia grăsa, acestu compasu ajunsese a fi despretiul ignorantei intonecate, ... si ieta! stelputa de focu stralucesc in tota splendorua sea! ieta compassulu ajunsu a fi respectat si de combatentii lui cei mai aprigi.

Mare esti D-ne! si minunate suntu lucrurile tale, si nici unu cuventu nu este de ajunsu spre laud'a minunilor tale!

Cine e acelu barbatu, carele cu anim'a plina de doru, alergă din departare spre a regenera o națiune, a desgropă admirabilele ei institutiuni bisericesci, si a o inaltă la demnitatea cuvenita?

Se mai respundu ore la acésta intrebare, Ilustra stra adunare?

Nu! caci sum convinsu ca toti sunteti de acordu cu mine, sum convinsu ca anim'a sia-cărui a palpitate in aceste momente mai cu placere, farmecându-se de numele acel'a, pre carele si pruncii cei mici 'lu esprima cu pietate, iera betrâni cîndu-la rostescu, — 'si pleca capulu cu respectu. Atâtq este de maretu, atâtq este de farmecatoriu scumpul nome de „Andrei“. Andrei chiamatulu, séu mai bine Andrei tramisulu Provedintiei, Andrei chiamatulu, alesulu, Andrei mirele celu iubitul alu bisericei; Andrei tramisulu Provedintiei in mijlocu noului Israile, că sa-lu scôte din dupl'a robia a Egiptului.

Si cum vine acestu mare Moisi, că sa-si implineșca grăda para nobil'a sea missiune?

Eata biserică mirele teu! eata națiune salatoriulu teu! elu vine blandu si smeritu, vine că una mielu in midilocul lopitoru; arm'a lui este cuventulu, sunto saptele, cari asiā lumină insinante omnilor, incătu vediendu-le ei marescu pre latalu celu din cieriuri. (Mt. c. 5. v. 16.)

Anulu 1846 este acelu anu epocal in vietia națione române biserică, in care dela o marginie a tieri pâna la ceea-lalta, romanimes multumia celui preinaltu, dicendu: „Multiomescu-tie D-ne, pentru ca ai intorsu plangerea mea spre bucuria,

— cercandu se adreseze o suplica Metropolitului din Blasius, carea o decopiasă de pre unu conceptu celu primise numai atunci prin o epistolă, probabilmente idn Blasius.

Lucrul adeca se intempsase asia : elu inca că clericu de anu. I după promisiunile avute dela Capitalarii Blasiolui a cercat sa se convingă despre probabilitatea celor promise, luându-si ocaziune a face o vediuta chiaru Metropolitului Vancea.

Dorintia-i succese de minună. (Sa ne ierte Esc. Sea Metrop. gr. cat. ca noi nu amu fortuitu pre respectivulu sa ne spuna, ci densulu de buna voia a marturisită aceste mai multoră colegi ai sei din institutulu nostru) vorbindu-se despre "mai multe celea, a ajunsu discursulu si la obiectulu de carele se interesă tinerulu nostru, carele — că sa se facă lumina preste poveste — spunem ca este Teodoro Stavile fostu clericu in an. III. Aici Esc. Sea Vancea, precum spune acelă, ia descoperitul cu totă sfabilitatea, se intielege confideotiale : „cumca S. Sea s'ară astă ori-cându prea aplecatu a oferă ori-cărui tineru, ce aru voi sa trăea dela neuniti in sinulu săntei biserici gr. cat. parochia ce-si va alege dintre căte-i stau la indemâna că vacante, numai din adeverată dorintă ce aru ave că sa poată cuprinde in sinulu bisericei gr. cat. cătu de multi tineri, cari pâna acum inca nu suntu de credintă ei cea mantuitoria.

Ne indoiamu că e dreptu despre adeverul acestoră, audite chiaru din gură tenerului Teodoro Stavila, inse evenemintele ce se intemplă intre noi si frati gr. cat. ne facu sa le credem.

Bă avemu deplina convicțiune ca este adeveru si despre aceea ce se relatează din Blasius despre categorică declarare a dlui Metropolit Dr. Vanece și a inaintea clericilor si eu alte ocasiuni ca scopul săntiesc midilocile si asiă sa lucre toti din totă poterile si cu totă mijlocele spre a căstigă cătu de mulți ortodocii pentru unatia.

Pentru că sa nu ne remâna necunoscuta nici suplică disului clericu, celu pucinu ună — căci serisește dăouă, ieta o lasămu sa urmeze aici, că sa o văda ori si cine si sa judece că ore nu se vedu aici ghiarele tuturor, celor ce o au casiuatul, si

ruptă-i saculu meu, si mai incinsu cu veseliă "(Ps. 29. v. 12). Sér'a s'a salasluit plângere, diminuția bucuria; pentru aceea căutătă Dlu toti cei curiosi ai lui, si ve marturisiti pomenirei săntieniei lui. (Ps. 29. v. 5, 6).

Anul 1846 era anul, dela carele aternă venitorulu unei natiuni. Si, mare esti D-ne! Si minunate suntu dispusetiunile tale! Inaltă-te-voiu D-ne, ca m'ai redicatu si n'ai veselitu are vrasmisi mei asupră mea. (Ps. 29. v. 1). N'ai veselitu pre vrasmisi natiunei mele, ci acesteia ai tramis pre aleșulu teu, carele în măna sea pôrta flămură vieții, cu inscriptiunea : „Nóptea a trecutu, iera du'a s'a apropiat : sa lepadâmu dura lucrurile intunericului si sa ne imbracâmu cu armă luminei (Rom. c. 13 v. 12), carele căndu si-a inceputu gigantică sea activitate, a strigatu tempului : „Pâna aci e trecutul, de aci e venitorul.“

A descrie nenumeratele fapte ale acestui tramisul alu proovedintei, aru insemnă a descrie progresul facutu de români in tempu de 26 ani, aru insemnă a descrie istoria românilor din anul 1846 pâna in presente, căci :

Nu e lupta unde elu n'aru si bravău,
Nici triumfu la care n'aru si meritatu,

(Z. Boiu.)

ceea ce limbă mea nu pôle, fiindu prea debile, si afara de aceea nefiindu aci locul.

Sa-mi permiteti domnelor si dloru, că facia cu objectulu festivitatii năstre, carele ne face atâtă de fericiti, si numai căndu cugetămu la meritele, ce suntu impreunate cu densulu, — sa ve punu inainte judecată adusa asupra-i de unu barbatu distinsu prin pusetiunea sea sociale, inse strainu de convingerile si principiele Archipastorului nostru, cu carele amu convenitul nu de multu.

Acelu barbatu, venindu vorbă de marelle nostru Archipastorul intre altele dise : „Cunoscu pre Metropolitul Siagun'a inca de căndu era june. I-amu urmatu politică din pasu in pasu, si pre lângă totă ca i-amu fostu adversariu, atâtă din punctu de vedere natională, cătu si religionariu, totu-si amu fostu si sum silitu a me plecă inaintea lui, pentru ca, ceea ce a facutu elu, nu suntu faptele unui omu singuraticu, ci a unui seculu, său dora si mai multu. Căci : biserica neunuită căndu a venitul densulu era aproape nula facia cu cele-lalte biserici ; acum inse

ca ore convingerea adeverata a fostu caușa trecerei clericului Teodoru Stavila, pre carele după cum amu audiu lepadendu-lo noi in urmă faptului, Metropolitul Vancea l'a primitu cu cea mai mare căldură, ori ca numai parochia Orsiovă din tractul Sz. Reginaldului, promisa inca din vîră — după cum se spune — de unu canonico din Blasius.

Ieta acea suplica :

Escentia Vostra Prea Luminat si Prea Sante Domne Archi-Episcope si Metropolite!

Totu ce face omulu, trebuie sa trăea pre dinaintea tribunalului internu, si dela valoarea faptelor inclinata spre bine său reu depinde si fericirea lui, liniscea in conscientia ; dara, cându se vede omulu legatu de unu ce, cu carea nu se poate amalgamă si impecă se astă in pusetiune destulu de trista, si conscientia lui nu e linisita pâna cându se astă in si sub acelu Ce, de carea nu se poate alișă.

E s c e l e n t i a ! Absolvându gimnasiul gr. cat. din Blasius, de-si amu fostu si sum pâna in prezente de confessionea gr. orientale, totu-si amu asistat mai la tōte orele destinate pentru st. religiunei, principiele si dogmele st. biserici unite au aflatu echou in anima mea, si au prinsu radacini in internalul meu ; — după absolvire m'am dedicat statului clericalu, amu imbracisatul carieră de a fi lucratoriu in viiă Domnului, fiindu ca spre aceea amu cea mai mare vocațiune, de-si e o sarcina foarte grea, déca preotulu voiesce a fi in culmea missiunei sele. — De prezente me astă inca la studiul teologicu si inca in anulu celu de pre urma, amu studiatu dogmele bisericei orientale, amu cettu cu mare atenție st. scriptura si din căte mi-amu căscigatu, si amu potuto cuprinde cu mintea inca prin gimnasiu, m'am convinsu, ca dogmele st. biserici unite suntu cele adeverate, si ca principiele st. biserici cat. suntu ale bisericei primitive. Acăstă e caușa de nu-mi este conscientia linisita fiindu ca cu dogmele si principiele bisericei orientale nu me potu impacă si amalgamă. Inse me consolă sperantă ca voi fi primitu in numerul aceloră, cari suntu archi-pastoritii de Escentia Vostra, cari Ve suntu fi spirituali, si prin acăstă voi fi

linisită in conscientia mea, iera in orma se potu esclamă cu st. Apostolu Paulu „Lupta buna m'am loptat,urgerea amu plinitu, crediti a amu padită“ II Tim. 4. 6.

Fiindu-mi parintii inaintati in etate, m'a gărvotii de numerulu anilor, si cam scapatati materialmente sperându cu mine pâna la absolvarea gimnasiului si avandu de a se mai ingriji de altii pre acasa in numeru de 7 tōta sperantă si o punu in mine, sperându ca le voio intinde mâna de ajutoriu in adencile betrănetie, inse că sa nu-i insiul in sperantă ce si o punu in mine, si că eu sa-mi potu implini aceea săntă datorintă se recere, că sa fiu aprōpe de densii, că ori si cându sa le potu ajută, de aceea cadu inaintea Escentiei Vostra cu umilită suplica, că sa Ve indură gratiosu — de va fi possibilu — a-mi conferi vacanța comună biserică Orsiovă din tractul Reginului-sasescu, căci acolo asiu si aprōpe de iubitii mei parinti, si caușa pentru carea, acum si nu la tempu cetezu a me apropia de Escentia Vostra cu umiltă suplica este, ca eu amu fostu incătu-va ajutat de unu bunu creștin sub conditione că la tempu sa-i fericescu in casatoria o fica ; acum inse dice, ca, déca voi fi asecorat din partea Escentiei Vostra de respectivă parochia săn altă de clasă acaleia si va tineea parola, la din contra si va calcă-o, dara prim perderea aceea, asiu patim materialmente greu.

Déca Escentia Vostra Ve ve-ti indură graciosu a-mi conferi respectivă parochia — Orsiovă — vorbindu si chiamându-me inca in vîră unu din comitetul parochiale, eu din parte-mi solenelu me promit a face — cându starea materiale mi va permite — uno daru săntei biserice, iera pâna atunci, si după aceea me voi incercă a reintorce la săntă unatia pre căti voi poté prin cuventul adeveroului.

Tare sperându, ca văcea si rogarea mea nu va fi că acelui ce striga in desertu, si acceptându resultatu măngaiorii si favoritorii pentru venitoriu meu remânu

Alu Escentiei Vostra supusu fiu spirituale.
Sabiu in 30/18 Nov. 1872.

Teodora Stavila
Teologu an. III.

riului archidiecesanu, dascălii, bisericelor seacre, pantasiana, preotisca, Archiepiscopescă, tipografie, Consist. archid., scolaru, si alu scolei din Saliste. La acestea adaugă ascuratiunea vietiei sele cu 100,000 fl. v. a. si ajutoriul dela statu, carele inca lu avemu in urmă energice staruri a barbatului nepretiu.

Aceste suntu fapte, cari ne punu in vîmire, si ne silescu a dă dreptu betrănetoi străinu, ca adeca „se paru a nu si faptele unui omu singuraticu, si ale unui seculu, său dora si mai multu.“

Aceste inse, pre lângă tōta marimea loru uitătorie, suntu numai o parte mica din fructele ostenelelor sale.

In anul 1850, cându inca ne astămu in stare de asediu, acestu măre barbatu deschide calea si nodale a bisericei noastre.

Froptele sinodelor noastre suntu atâtă de mari, incătu sum prea putinu că sa me incercu a face numai o mica descriere.

Constitutiunea bisericei noastre, desgropata de marele nostru Archipastorul pre calea sinodale, esită gelosia strămosilor.

Literatură bisericei noastre scosă la lomina de densulu stōrcere admirationea tuturor. Iera diamantru celu mai pretiosu din nemoritorea-i diadema de fapte mari, este : „Reinvierea Metropoliei noastre la an. 1864.“

Aceste suntu fapte, cari formează omonumentu : . . . . . aere perennius,
Regalique situ pyramidum altius,
Quod non imber edax, non Aquilo impotens,
Possit diruere, aut innumerabilis
Annorum seiers, et fuga temporum.

H. Ode XXIV v. 1-5.

Ieta Ilustra adunare in termini prea scurti si prea seci numai unele din faptele atelui, pentru carele, radicându-ne cu lotii rogiunile fierbinti către celu Prea Inaltu, din adencul animei sa cerem : Ondieul poterilor, tesaurul indurărilor, celu ce in decursu de 17 secoli ti-ai intinsu măna tea poternica asupră acestui nou Israile, scapându-lu de perire, precum te-ai indorat prin ingerul teu a vesti si lungi lui Ioseph a anii vietiei sele : asiā indurăte si longesce anii trămisului Teu, spre preamarirea numelui si fericirea poporului ce a trecutu prin atatea suferintie, fără de a se abate dela credintă in sănătele invetiaturi ale cerescului teu fiu.

Fratilor de pre la Blasius, si cei ce ve tieneti de Blasius, si ve aflati predomniti de atari passiuni, aru fi mai bine sa ve lasati de aceste apucaturi, aru fi mai bine ca sa ve interesati mai multu de caus'a natiunale, decat de scopurile iesuitice, si sa ne lasati in pace, precum ve lasam noi pre dvostra, sa nu mai amblati cu proselitisme si propagande de aceste, caci a trecutu tempulu acestoru-feliu de Geschäfturi; acum e sechlu luminelor. Acum nimenea altul nu se mangiesce cu astu-feliu de lucruri, decat numai ruginii si fanaticii iesuiti urgiti de tota lumea; apoi noi credem ca acesta este chiar si spre stricarea bisericei vostre, de ore-ce noi credem ca cu manieri ca acestea casiuati, cea mai mare nemoltiamire insasi tenerimee vostre, carea aru merit favorul, ce fara de ratiune lu dati gnozelor lepadate de noi; credem si aceea ca e periculosu sa inmulti cineva turma cu o raiose.

Intorceti-ve mai bine tota poterile contra periculilor, ce ne amenintia din alte parti, caci de securu mai multu ve-ti folosi poporului romanu, decat cu ura si coruptiunea ce propagati intre noi.

X.

Agnita, in 27 Decembre 1872 v.

Domnule redactoru! Cred ca nu ve voiu valam pacientia deca acum me vedu si eu necesitata a vorbi despre unu obiectu care statu in stimulu dv. diuarui catu si in „Gaz. Tr.“ si capela expressionea dorita, care insa nu su dupa cuvintia destul de deslusit.

Voi a intielege sub acestu obiectu esentiala schimbare in timbrarea harhielor si tacarea deliberelor forurilor biserico-judecatoresci gr. or. dupa dispozitionile art. de lege XXIII §. 19 din anul 1868, prin care asa dicindu cu radicala sa suspendatu tota dispozitionile de pre tempulu absolutismului privitor la scutirea esibitoru si deliberelor scaanelor protopresiaterale de timbru si tacse.

Amu cettu in diuarie cumea organele financiare au aberatu dela intentionea legislativei, candu au supusu deliberatele forurilor protopresiaterali dupa „T. P.“ 103. D. lit. d. seu dupa noua colectiune ministeriale „T. P.“ 48. D. lit. d. tacse direpte la perceptoarele regie ou cate 12 fl. v. a.

Si noi suntem de acea convingere, ca deca trebuie sa se tacseze acestea deliberate, pre basea legei positive prin analogia sub-statului deliberelor protopr. cu dispozitionile positive privitor la tacarea sentinilor civile, numai cu 2 fl. 50 cr. v. a. se potu cu efectu tacsa conformu T. P. 92. lit. d. din legea din 1850 seu T. P. 48. A. din colectiunea ea noua ministeriale. — Alta tacare mai mare este contra intentionei legei positive.

Pre candu cercula plangerile partidelor divortiali privitor la sarcina impuselor in modu nesuperioru, prin diuariele patriei, eata ca intra in lupta nostra si autoritatile bisericesci ev. de conf. ausb. si anume sinodulu eparchialu ev. numitu „Landskirchen-Versammlung“, despre a carei a VII sessiune dupa „Herm Ztg.“ din 6 Dec. a. c. nr. 291 reproducem urmatorele:

„In privintia oblegamentului de timbre si tacse in procesele divortiale se noteaza pre scurtu:

„Biserica nostra (ev.) ca si tota cele-lalte biserici anume si sub tempulu absolutismului sa bucuratu de o marginita scutire dela oblegamentulu de timbru si tacsele statului si verosimile din acelu temei, pentru ca statul n'au platit singuratecelor biserici spre indigitatulu scopu pre judecatorii bisericesci si din acesta cauza nici nu s'au tenu de competitie a cere pentru aceea jurisdicione pentru care n'au spesatu nici unu cruceriu dela partile litiganti timbru si tacse. — Aceasta scutire marginita de timbru si tacse, cu punerea in lucrare a art. de lege XXIII din anul 1868 sa alteratu.

„Pentru ca acum (i. e. din acea scutire) aru cresce erariului de statu o paguba si credinciosii acelei biserici, despre a carei procese divortiale de liberata judecatoare civile aru fi supusa in mersura inecuala unei mai grele contributiuni (ca candu n'ar fi mai cu greu a fi indetorita a platit judecatoare, ca platindu timbru si tacsele insa a avea judecatoare din partea statului) — din partea inaltului r. o. ministeriu de financke pre basea §. 19 alu art. de lege XXIII din anul 1868, sa estinsu prescriptele statului positive privitor la timbru si tacse si

asupra esibitoru si deliberelor forurilor nostre matrimoniali.

„Consistoriulu nostro provincial pre langa o detajare speciale a lucrului, nu au intrelasatu a face pasii necesari la inaltu r. ministeriu pentru delatatura acestor mesuri. — Insa acesti pasi nu au avutu nici unu succesu.

„Cu tota acestea, luandu-se in considerare acea impregiurare, ca prin acele mesuri ale inaltului ministeriu de financke, prin care se sporescu fara sema spesele jurisdictionei nostre matrimoniali si se amerintia periculu moralitatei vietiei poporului, carea demanda, desfintarea caselorilor destruite sau nefericite, ba chiaru si intereselor de statu, forul cercualu matrimonial alu Seghisoriei si sinodulu cercualu alu Mediasului, sa aflatu indemnata a face propunere: ca sinodulu provincial bisericescu sa ia acesta causa in mana.“

„Din acesta causa sinodulu provincial bisericescu alu VII au aduse cu unanimitate de voturi urmatoriulu conclusu:

(Landes Consistorium)

„Se indoresce consistoriulu provincial culegandu inca unele date restante, ca acel-a-si sa se adresedie in numele sinodului provincial cu o rogaminte catra inaltul reg. u. corpului legislativu ca acesta sa bine-voiesca a da § 19 din art. de lege 23 ex 1868 o interpellatione, favoritora statu intereselor bisericei nostre catu si intereselor de statu.

Scaonulu nostru protopopescu inca pregatesce o petitiune colectiva, prin care se roga de ven. cons. archidiecesanu, ca acel-a ori se conchieme in modu extraordinariu sinodulu eparchialu ori si fara conchiamarea acestui fiindu lucru tare urgente sa faca pasii necesari, catra inalt-a dieta cati respectivele partide apesate prin stricta scoterea esecutiva a contributionei ordinare, prin sarcina cea grea pusatoru acum-a din nou — voru ceda in total-a desnadjduire. —

¶.

Francia.

(Urmare si fine.)

Pre tempulu candu „comuna“ era la potere, din tota orasiale mai mari au venit la mine barbatii de incredero si mi-am disu: „Noi uram comun-a; dara dechiaru-ne dt'a sinceru: lucru ore pentru republica sau pentru monarchia?“ Iera eu amu respunsu: „Adunantia nationala este calumniata; ea — ce e dreptu, posiede aderinti passionati ai monarhiei, dara nu conjuratoru; eu din parte-mi vi-dau parola ca voi sustine republica!“ La care declaratiune mi sa replicatu: „Noi 'ti credem si astu-feliu ti promitemu ca nu vom agita orasiale.“

Acesta a fostu mantuirea nostra. Acum ca avem o armata tare, poti vorbi totu insulu dupa parerea sea, si a sustine contrariulu. Da, eu mi-am datu parola atunci; pre dvostra poti ca nu ve ingagiada, pre mine inse me ingagiada. (Aplause alarmatoare in steng'a.)

Eu, vechiul aderinte alu monarhiei traditionale, amu promis a sustine republica, si mai bine voi repasi, decat a nu-mi tien parola si a comite unu actu abominabilu. — Partidele potu sa me lapede ca pre unu instrumentu ne mai folosibilu, eu nu me voi plange. Deceva dvostra a-ti sci catu de greu mi cadu cele optu-spre-diece ore de lucru pre fia-care di, mi-atii crede ca n'amu nici o placere si nici unu interesu particularu d'a guvernă. — Deceva credeti ca interesele Franciei suntu de acordu cu monarhia, prounciatu si resolutu, si luati poterea. Dara lucrati, face-ti tota — frantu si sinceru. (Aprobare in steng'a, tumultu in dreptu.)

Ea amu fostu monarchistu. Deceva astazi sum republicanu, cauza este pentru ca acum-a sum convinsu, cumca republica sengura e possibile. Me intrebati ca de ce me aplauda acesta parte? (Carata spre partidu radicale.) Leta pentru ce. (Aprobare tumultuosa in steng'a.) Nu pentru ca a-si fi introduse de opinionea ei, ci pentru ca amu declaratu si repetescu, ca in Francia nu e altu ce possibile de catu numai republica conservativa. — Nu, eu nu asipru la potere; dara eu vreau sa aparu sinceru si frantu naintea tieriei, si naintea istoriei. De ecuvitate deci nu mai poti fi vorba, caci franchetia mea a dispars.

Deceva dvostra poteti face monarhia, faceti-o. Deceva no poteti face, respectati faptu: Republica impusa de evenimente. Supuneti-vu! Nepotendu

deci a incungi republica, vi-amu disu, sa staujmu a o forma conservativa. Eu nu sum omul politicei de combatere. Candu pacea publica e perturbata, atunci si eu sum pentru cea mai rigurosa aplicare a poterei; in tempulu de pace inse modernizarea este necesaria, numai astu-feliu potendum se linisci tieria. „Guvernamentul de combatere“ este acel-a, care a dusu la perire dejai multe mochii.

Mi se dice: tieria nu e republicana. Majoritatea numerică insa e. (Aprobare in steng'a, larma in dreptu.) Eu dechiaru ca candidatii republicanii au mai multe sianse de catu cei-a-lalti. (Aprobare.) Faceti alegerile cu politica vostra de combatere, si ve-ti vedeti. Cu politica mea alegerile voru si mai bune de catu ale vostre. — Aceasta e opinionea mea si — credeti-mi, si a tieriei. (Larma in dreptu; aprobare in steng'a.)

Nomai unu cuventu amu inca pentru a desinde de pre acesta tribuna cu inima linisita de si nu usiora.

Mi se dice: dtea vrei a engagia viitorulu si a apucat pre o cale pre care opinionele nostre voru si angajate. — Eu respondu: Nu uitati ca noi suntem obligati a sustine republica. Necessitatea ni-o impune. Si fiindu ca no poteti ignorare, nu este ore mai bine, ca insi-ve sa ajutati a o consolidati?

Mi se facu impotari ca pre adeseori apar la tribuna; dara potu-se ore validitate intr-o republica cu capu responsabile, legi cari intr-o monarchia fara capu neresponsabile? Pana ce nu posiedu dreptul de veto, trebuie sa-mi aperi principale si politica si sa-mi aperi persoana. Candu m'ati denumit de presedinte alu republicei, dora n'a-ti vrut sa aveti in mine uno sclavu, o papusia ci a-ti pusu ce-va valoare pre facultatile mele, si deca din candu in candu me supunu vole, o facu numai in interesul tieriei. Eu nu pretindu ca sa elaborati o perfecta constituicie, ci numai ca sa nu sulevati o cestiune speciale, de dupa carea se pitulesc unu votu de neincredere. Deceva nu posiedu increderea vostra, spuneti-mi acesta in facia. M'ati face celu mai felicitu omu, deca m'ati reda vietiei private si alelor nobili studia, pre cari cu inima atat de grea le-amu paresit.

Ori cum sa sia insa votulu vostru, joru naintea lui Ddieu si a omenilor, ca acesti doi ani amu servit patriei mele cu devotamentu nemarginit. (Aplaudari prelungite.)

Acesta este discursul betranului si de insolentii monarchisti multu necajtuloi Thiers; lu reproduseremu precum amu disu, numai in linialmentele sale principali, caci in intregul seu alu reproduce, nu ni permite angustulu spaciu.

Dupa Thiers, unu d. monarchistu, Ernoul se si-a demistrat onorabilitatea si patriotismul monarchistilor; dara ie desiertu, caci Thiers prin discursulu seu a asecurat unu esefu, de tota publicistica europeana lu analisa si comentata, si propunerea amintita mai susu, a ministrului Dufaure, precum spusaramu in orulu trecutu, sa a primitu. — „Albin'a“.*

*) In unu din nrii trecuti, culegandu-se din „Lumin'a“ unu raportu dupa „Albin'a“ in privintia despartirei fondurilor bisericii a comisii eroarea de in locu de „Albin'a“ sa pusu „Lumin'a“, ceea ce rectificam cu ocasiunea acesta; la alta reflexiune a „Albin'e“ totu in privintia fondurilor resp. la o notitia de ale nostre n'avemu de indreptatu nimic'a. R.

Nr. 189/1872.

Edito.

Marin'a nascula Dimitrie Fracea din Telisc'a scaon. Selistei, carea cu necredinta au parasit prebarbatul ei Simionu Bratu totu din Telisc'a se provoca prin acesta, ca in terminu de unu anu si anumit pana in 1 Decembrie 1873, sa se prezenteze inaintea forului matrimonial subscrisu, pentru ca la din contra, procesulu divortiale asupra ei portintu, se va otari si in absentia ei.

Sabiul 25 Noemvre 1872.

Forulu matrimoniale gr. res. alu (2-3) tract. protop. alu Sabiuilui. I.